

Indkomne høringsvar til:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge og forskellige andre love (Ændring af regler om forlængelse af sygedagpengeperioden, sygedagpenge til delvist sygemeldte, udvidelse af arbejdsgiverperioden samt konsekvensændringer) – **L 73**

Forslaget blev den 10. november 2006 lagt på høringsportalen samt sendt i eksternt høring med svarfrist den 17. november 2006 kl. 12.00.

Der er modtaget høringsvar fra følgende medlemmer af Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg: DA, SALA, LH, LO, FTF, AC og KL, samt fra Danske Statsforvaltninger, De Samvirkende Invalideorganisationer, Gigtforeningen, Det Centrale Handicapråd, Kristelig Fagbevægelse, Kristelig Arbejdsgiverforening, Advokatrådet, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, Arbejdsskadeforeningen Vestsjælland Slagelse, Landsforeningen for Arbejdsskadede, DSB, Domstolsstyrelsen, Fagligt Fælles Forbund 3F, Foreningen af Politimestre i Danmark, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Roskilde, Præsidenten for Retten i Aalborg, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Sø- og Handelsretten, Præsidenten for Vestre Landsret, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, HK/Danmark, Rigsadvokaten, Finansrådet og Forsikring & Pension.

Bemærkninger vedr. ændring af forlængelsesreglen:

Det Centrale Handicapråd, Kristelig Fagbevægelse, Landsforeningen For Arbejdsskadede, Arbejdsskadeforeningen, HK/Danmark, Fagligt Fælles Forbund 3F, LO, FTF, AC, Kristelig Arbejdsgiverforening og De Samvirkende Invalideorganisationer er tilfredse med muligheden for at forlænge sygedagpengene med op til 2 år udover varighedsbegrænsningen.

LO, FTF, AC, Landsforeningen For Arbejdsskadede og Arbejdsskade-foreningen finder dog, at der er tale om en meget lille forbedring, der kun løser problemerne for en meget lille del af de personer der mister sygedagpengene på grund af varighedsbegrænsningen, selvom de fortsat er syge.

Det foreslås, at varighedsbegrænsningen i stedet ophæves, således at de sygemeldte kan få sygedagpenge så længe de er syge.

Det har været fremført, at sygemeldte vil kunne "sejle" uendeligt på en passiv ydelse, hvis der ikke findes en varighedsbegrænsning. **LO, FTF og AC** er dog af den opfattelse, at den forbedrede sygedagpengeopfølgning og det forhold, at kommunerne finansierer 100 pct. af sygedagpengene efter 52 uger gør, at denne situation ikke vil forekomme hyppigt.

Stormgade 10
Postboks 1103
1009 København K
Tlf. 38 10 60 11
Fax 38 19 38 90
adir@adir.dk
www.adir.dk

Dato
21. november 2006
Vores sag
06-21-0019/MSM
Kontor
Y1/Kommunale ydelser

Det Centrale Handicapråd, HK/Danmark, Fagligt Fælles Forbund 3F, Gigtforeningen, LO, FTF, AC, De Samvirkende Invalideorganisationer og Forsikring & Pension peger på, at det med det foreliggende lovforslag fortsat kun er muligt at forlænge sygedagpengeudbetalingen, såfremt den sygemeldte vil kunne genoptage ”erhvervsmæssig beskæftigelse”, hvilket betyder ansættelse i ordinær beskæftigelse. Der er dog i dag en undtagelse for personer, som allerede er beskæftiget i et fleksjob. Disse personer kan godt få forlænget dagpengeudbetalingen i 2 gange 52 uger.

Der forslås derfor følgende ordlyd til den nye bestemmelse i § 27, stk. 1, nr. 3: ”Den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling, og den pågældende efter lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage ordinær eller støttet erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 2 gange 52 uger regnet fra varighedsbegrænsningens indtræden.”

Tilsvarende ønskes en ny formulering af sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1, således at der også kan ske forlængelse, hvis det er overvejende sandsynligt, at der kan iværksætte en revalidering, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære eller støttede arbejdsmarked.

Kommentar:

Der er med lovforslaget alene lagt op til en udvidelse af forlængelsen i § 27, stk. 1, nr. 3, fra 52 uger til 2 x 52 uger. Der er ikke med forslaget tiltænkt ændring i betingelsen om, at personen skal kunne genoptage ”erhvervsmæssig beskæftigelse” således som den hidtil er fortolket. Erhvervsmæssig beskæftigelse er således som udgangspunkt ordinær beskæftigelse, hvis dette var den beskæftigelse, personen havde forud for sygdommens indtræden. Var personen derimod i fx fleksjob, må det antages, at den erhvervsmæssige beskæftigelse er ansættelsen i fleksjobbet.

Kristelig Fagbevægelse, De Samvirkende Invalideorganisationer og Gigtforeningen peger på, at der stadig vil være en gruppe langtidssyge, som vil miste retten til sygedagpenge. Det drejer sig om den gruppe, hvor deres helbredsmæssige forhold er så uafklarede, at lægerne ikke er i stand til at vurdere, om de vil kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet inden for 2 år. Det er typisk sager, hvor lægerne ikke inden for det første år (varighedsbegrænsningen) har været i stand til at stille en diagnose. Dvs. sygeforløb med usikkerhed om diagnosen/lidelsen og sygdommens varighed. Det kan fx være psykisk lidelse eller diffuse smerte- og træthedstilstande.

Kommentar:

Personer, der ikke har fået stillet en diagnose inden for de første 52 uger på sygedagpenge, vil normalt ikke kunne forlænges efter den udvidede forlængelsesmulighed, ligesom de ikke kan forlænges efter den gældende. Man skal

dog være opmærksom på, at de personer, der fx kan forlænges i en periode på op til 26 uger med henblik på en afklaring af arbejdsevnen, jf. § 27, stk. 1, nr. 2 og som inden udløbet af denne periode får stillet en diagnose, derefter vil have mulighed for at få glæde af den udvidede forlængelsesregel.

Landsforeningen For Arbejdsskadede og Arbejdsskadeforeningen mener, at det alene burde være den lægelige vurdering, der blev brugt i vurderingen af, om den sygemeldte skulle forsætte på sygedagpenge, eller skulle over på førtidspension, hvis sygdommen viser sig at være kronisk og erhversevnen lig nul.

Der burde indføres en mulighed for, at de svære tilfælde - de langvarige syge - kunne overføres til en midlertidig form for førtidspension, mens udredningsarbejdet foregår. På den måde kan frykten for at blive sat på kontanthjælp fjernes for langtidssyge, hvilket også kan gavne helbredelsen.

Kommentar:

Den kommunale sygeopfølgning sker på grundlag af sagens oplysninger, herunder de lægelige oplysninger og vurderinger i sagen. Det er således kommunen, der ud fra sagens samlede oplysninger skal træffe afgørelse om, hvorvidt der kan ske forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge, jf. de specielle bemærkninger til lovforslaget § 1, nr. 3.

Kristelig Arbejdsgiverforening finder det positivt, at reglerne for sygedagpenge til langtidssygemeldte medarbejdere lempes, således at forsørgelsesgrundlaget ikke falder bort for medarbejdere, der er i længerevarende behandling eller venter på behandling, og hvor der er begrundet forventning om, at medarbejderen vil kunne genoptage arbejdet.

Kristelig Arbejdsgiverforening opfordrer regeringen til at holde nøje øje med området, således at praksis ikke bliver en automatisk udvidelse med ekstra 52 uger. Den optimale løsning på problemet ville have været, at regeringen gjorde en langt mere effektiv indsats for at få nedbragt hospitalernes ventelister og nedbragt sagsbehandlingstiden i sager om revalidering, fleksjob mv., således at sygemeldte medarbejdere ikke skulle forsørges på sygedagpenge i årevis.

DSB er enig i, at langtidssygemeldte lønmodtagere hurtigst muligt skal tilbage på arbejdsmarkedet. DSB bemærker imidlertid, at der er tale om en meget lille gruppe lønmodtagere, som vil opnå fordel ved lovforslaget. Mange virksomheder, heriblandt DSB, har indført sundhedsforsikringer, som dækker udgifterne til hurtig behandling på privathospital eller lignende. En sygemeldt lønmodtager skal således ikke vente på lægebehandling i flere år.

Kun i ganske få tilfælde vil en lønmodtager, i et bestående ansættelsesforhold med ret til løn under sygdom, være sygemeldt i mere end 2 år, og i disse tilfælde vil arbejdsgiveren opnå en økonomisk gevinst - i form af dagpenge - ved lovforslaget, da dagpengene udbetales til arbejdsgiveren.

DA, LH, SALA og Finanssektorens Arbejdsgiverforening kan ikke støtte forslaget om mulighed for forlængelse af sygedagpengeperioden i op til 2 år ud over varighedsbegrænsningen på 52 uger.

DA, LH og SALA finder det uhensigtsmæssigt, at der indføres regler, der medvirker til at mindske udbuddet af arbejdskraft og dermed øge presset på et arbejdsmarked, der i forvejen er præget af akut mangel på arbejdskraft.

Erfaringerne fra syge- og arbejdsløshedsdagpengesystemet viser, at det er vanskeligt at begrænse brugen af forlængelsesmuligheder. Der er således en betydelig risiko for, at den udvidede forlængelsesmulighed medfører generel øget varighed af sygedagpengesager. Herudover kan den udvidede forlængelsesmulighed medvirke til at marginalisere sygemeldte yderligere fra arbejdsmarkedet.

DA, LH og SALA er af den opfattelse, at en række af de eksisterende forlængelsesmuligheder er overflødige, og foreslår på den baggrund, at der inden vedtagelse af nye forlængelsesmuligheder skal foretages en samlet analyse af brugen af de eksisterende forlængelsesmuligheder med henblik på at sanere i antallet og dermed målrette forlængelsesmulighederne.

Alternativt foreslår **DA, LH og SALA**, at brugen af den foreslåede udvidede forlængelsesmulighed evalueres efter 2 år med henblik på at vurdere, om flere end tiltænkt er blevet omfattet af forlængelsesmuligheden, og om forlængelsesmuligheden har øget målgruppens tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Kommentar:

I 2004 var der nedsat et moderniseringsudvalg, som gennemgik sygedagpengeloven med henblik på en modernisering. Her blev gennemgået blandt andet de forlængelsesregler, der eksisterer i sygedagpengeloven. Der kunne ikke i udvalget opnås enighed om ændringer i forlængelsesreglerne.

Betingelsen for forlængelse efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3 i dag er, at den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling, og kommunen på baggrund af en lægelig vurdering og oplysningerne i sagen i øvrigt, jf. lovens § 7 vurderer, at den sygemeldte vil kunne genoptage arbejdet indenfor 52 uger.

En forlængelse efter forslaget tager udgangspunkt i en forlængelse på 52 uger med mulighed for en yderligere forlængelse på 52 uger.

Det udelukker dog ikke, at der kan ske en forlængelse efter den foreslåede bestemmelse i 2 gange 52 uger i de tilfælde, hvor en sygemeldt ikke vurderes at blive arbejdsdygtig indenfor de første 52 uger, men hvor der er en sikker forventning om, at vedkommende vil kunne blive arbejdsdygtig indenfor yderligere 52 uger.

Det forudsættes, som i alle de øvrige forlængelsesmuligheder i sygedagpengeloven, at der følges op efter de almindelige opfølgingsbestemmelser, herunder at uarbejdsdygtigheden løbende vurderes i hele forlængelsesperioden.

Dette bør være med til at sikre, at der ikke "automatisk" sker forlængelse med yderligere 52 uger.

Formålet med udvidelsen er at sikre, at personer, der når varighedsbegrænsningen, og som med sikkerhed forventes at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet indenfor en periode på op til 2 år, holder kontakten til arbejdsmarkedet via kommunens opfølgning efter sygedagpengeloven.

KL er uenig i, at det er kommunerne, der fuldt ud skal finansiere den udvidede forlængelsesmulighed, da den statslige medfinansiering af sygedagpenge standser efter 52 uger. I situationer hvor borgeren er under eller afventer behandling, er kommunen "passiv" part i sygedagpengesagen, idet kommunen ikke har mulighed for at påvirke hverken længden af selve behandlingen eller den eventuelle ventetid behandlingen er forbundet med. **KL** finder derfor, at refusionsreglerne bør ændres, så disse følger forlængelsesmulighederne.

Kommentar:

Refusionsreglerne på sygedagpengeområdet er således, at staten refunderer kommunens udgifter 100 pct. i de første 4 uger, staten og kommunerne deles om udgiften fra uge 5 – 52, og kommunerne dækker udgiften 100 pct. fra uge 53.

Der er ikke med lovforslaget tiltænkt ændringer i refusionssatserne, og de økonomiske konsekvenser af ændringer i sygedagpengeloven skal forhandles med de kommunale parter. Kommunerne vil således blive kompenseret for merudgifter på sædvanlig vis ved en forhøjelse af statens bloktilskud til kommunerne.

Direktørerne for de kommende statsforvaltninger påpeger, at ændringen af forlængelsesreglen vil medføre en ikke ubetydelig ekstra tilgang af klagesager til beskæftigelsesankenævnene med deraf følgende merudgifter.

Kommentar:

Der er alene tale om en udvidelse af en allerede eksisterende forlængelsesregel, og der er således fortsat kun det samme antal sygedagpengemodtagere, der kan klage over deres afgørelser. Udvidelsen vurderes således alene at have begrænsede administrative konsekvenser for det offentlige.

Bemærkninger vedr. ændring af ydelsen til delvist raskmeldte:

Kristelig Fagbevægelse, Kristelig Arbejdsgiverforening, De Samvirkende Invalideorganisationer, LO, FTF og AC finder det positivt at dette ”hul” nu er lukket. Det er positivt både i forhold til de sygemeldte, som før kom i klemme, men også i forhold til intentionerne i sygedagpengeloven med at få sygemeldte hurtigst muligt tilbage til arbejdsmarkedet, herunder at genoptage arbejdet delvist, hvis de er i stand til det.

DSB bemærker, at der er en række uklarheder i lovforslaget i relation til en delvis sygemelding i et ansættelsesforhold, hvor der ikke kan tilbydes beskæftigelse på nedsat tid og ændringen med at sikre fulde dagpenge. Lovforslaget er kun gældende, når sygedagpenge er forsørgelsesgrundlaget, og ikke hvor en arbejdsgiver modtager refusion, hvilket må være en ny refusionspraksis. Med det nye lovforslag stilles en arbejdsgiver, som betaler løn under sygdom, således ringere i forhold til nuværende lovgivning.

Konsekvenserne ved lovforslaget kan betyde opsigelse på et langt tidligere tidspunkt, grundet den mistede dagpengerefusion.

Kommentar:

Formålet med ændringen er, at sikre den sygemeldte en fuld forsørgelse, selv om personen er delvist sygemeldt.

Det gælder forsikrede ledige, som bliver delvist sygemeldte, idet de efter arbejdsløshedsforsikringsloven ikke kan få suppleret op med arbejdsløshedsdagpenge for de timer, som de vurderes at kunne arbejde. Det skyldes betingelsen om, at man skal være fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet for at kunne modtage arbejdsløshedsdagpenge.

Endvidere er der tale om lønmodtagere, der mister arbejdet under en delvis sygemelding, og delvist sygemeldte lønmodtagere, hvor arbejdsgiveren ikke tilbyder at beskæftige dem på nedsat tid.

Hvis den sygemeldte lønmodtager har ret til løn under sygdom fra arbejdsgiveren, har personen en fuld forsørgelse, og personen kommer således ikke ind under denne nye bestemmelse.

Arbejdsgiveren, der udbetaler løn under sygdom til en delvist raskmeldt ansat, kan – ligesom i dag - få sygedagpengerefusion for de timer personen er sygemeldt. Lovforslaget om ændring af ydelsen til delvist raskmeldte har således ikke indflydelse på arbejdsgiverens ret til refusion.

KL støtter ikke forslagene om at ændre ydelsen til delvist raskmeldte. For det første strider ændringsforslagene imod intentionen bag ordningen med delvise raskmeldinger, idet delvise raskmeldinger er et vigtigt redskab i bestræbelserne på at fastholde borgernes tilknytning til arbejdsmarkedet. For det andet fastholdes de ledige i en passiv sygerolle.

Det er **KL**'s opfattelse, at det ikke bør være kommunerne, der skal finansiere den manglende mulighed for delvis raskmeldinger af hhv. forsikrede ledige samt lønmodtagere, hvor arbejdsgiveren ikke kan tilbyde deltidsbeskæftigelse. Dette bør være en opgave for forsikringssystemet, dvs. a-kasserne.

Kommentar:

Forslagets formål er at sikre en fuld forsørgelse til delvist raskmeldte, som ikke har anden indtægt for de timer de er raskmeldt for. Bestemmelsen er derfor ikke i strid med intentionen bag ordningen om delvise raskmeldinger, men alene et spørgsmål om at sikre en fuld forsørgelse.

Forslaget kan endvidere være med til at skabe incitament for den fuldt sygemeldte til at forsøge sig med en delvis raskmelding, da den sygemeldte derved ikke risikerer at stå uden en fuld forsørgelse.

Efter sygedagpengeloven skal kommunen som hidtil foretage opfølgning i løbende sager, dvs. såvel i sager, hvor sygemeldte er fuld uarbejdsdygtig, som i sager, hvor sygemeldte er delvis uarbejdsdygtig.

Denne fulde forsørgelse knytter sig til den delvise raskmelding, dvs. til at der fortsat er tale om sygdom i et vist omfang, og det er derfor naturligt at lade ydelsen knytte sig til sygedagpenge. Kommunerne vil blive kompenseret for merudgifter på sædvanlig vis ved en forhøjelse af statens bloktilskud til kommunerne.

Bemærkninger vedr. ændring af arbejdsgiverperioden fra 2 uger til 15 kalenderdage:

DA, LH, SALA, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Kristelig Arbejdsgiverforening, DSB og KL kan ikke støtte forslaget om at udvide arbejdsgiverperioden fra 14 til 15 kalenderdage. Der henvises til, at forslaget vil give virksomhederne meromkostninger i form af mistet dagpengerefusion.

DA, LH og SALA henviser til, at virksomhederne i dag betaler 24 mia. kr. for de første 14 dages sygefravær. Virksomhederne har altså allerede i dag en meget stærk tilskyndelse til at begrænse sygefraværet. Udgiften på 85 mio. kr. vil ikke indebære en ændret adfærd i virksomhederne. Alene står tilbage belastningen af danske virksomheders konkurrenceevne.

DA, LH og SALA finder, at med den nuværende beskæftigelsessituation er der en unik mulighed for at få flere svage grupper ind på arbejdsmarkedet. Forslaget sender imidlertid et helt forkert signal til de mange virksomheder, der gerne vil løfte et socialt engagement og ansætte personer på kanten af arbejdsmarkedet.

Arbejdsgiverperioden er allerede i dag en barriere i forhold til at integrere svage grupper på arbejdsmarkedet, der ofte har en større sygdomsrisiko. Forslaget om den 15. arbejdsgiverbetalte sygedagpengedag vil mindske virksomhedernes incitament til at ansætte svage grupper og dermed øge barrieren i forhold til at integrere personer på kanten af arbejdsmarkedet.

Kommentar:

Mange virksomheder har stor fokus på sygefraværet og arbejder på at nedbringe dette. Incitamentet for at nedbringe sygefraværet hænger i høj grad sammen med forpligtelsen. Al erfaring viser, at de arbejdspladser, der sætter fokus på godt arbejdsmiljø og trivsel, høster gevinsten i form af mindre sygefravær. Arbejdsgiverne har derfor selv en vigtig nøgle til at nedbringe sygefraværet og udgifterne til sygedagpenge. Og det er at udvise endnu mere social ansvarlighed overfor deres medarbejdere.

Endvidere skal man holde sig for øje, at den periode, hvor danske arbejdsgivere er forpligtet til at sikre en sygemeldt sygedagpenge, er begrænset i sammenligning med flere andre europæiske landes arbejdsgiverperiode.

KL gør opmærksom på, at det er administrativt u hensigtsmæssigt, hvis der er forskel på, hvornår lønmodtagere hhv. selvstændige har ret til sygedagpenge fra kommunen.

Kommentar:

For selvstændige gælder det i dag, at de har ret til sygedagpenge fra kommunen fra 1. fraværsdag efter 2 ugers sygdom, med mindre der er tegnet en sygedagpengeforsikring. Der er således tale om selvstændiges ret til at modtage sygedagpenge ved egen sygdom, og ikke som "arbejdsgiver". Det er ikke klart på hvilken måde det er "administrativt u hensigtsmæssigt" for kommunerne, at der er forskel på, hvornår en person kan modtage sygedagpenge fra kommunen.

Kristelig Fagbevægelse har som lønmodtagerorganisation ingen indvending mod forslaget om ændring af arbejdsgiverperioden, men har et forslag til en forenkling af sagsgangen i forbindelse med udbetaling af sygedagpenge i den første tid til et ledigt medlem af en a-kasse.

Det forslås således, at a-kassen overtager de sygemeldinger, der er på under fx 15 dage, så medlemmet ikke skal henvende sig til a-kassen, AF og kommunen.

Kommentar:

Forslaget om ændring af sagsgangen i forbindelse med udbetaling af dagpenge ved sygdom til dagpengeberettigede ledige medlemmer af en a-kasse blev behandlet i Moderniseringsudvalget. Det lykkedes ikke parterne at blive enige om en model, og der er på nuværende tidspunkt ingen planer om at ændre på sagsgangen.